

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 8 Δεκεμβρίου 1951 (Π.Ο.Η.)
"Ετος Δ'. Αριθ. 117—Τμή Φύλλου Δεχ. 1000

Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Σταύρος Καραμήτσος
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

'Εξάμηνος δραχ. 15.000—'Ετησία δραχ. 30.000
'Εξωτερικού: 'Εξάμ. δολ. 3.—'Ετησία δολ. 6

ΚΡΑΤΗΘΗΤΕ ΓΕΡΑ

'Υπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Διανυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιάσαι
ὡς τὸν σῖτον. Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ
ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου. (Λουκ. κβ' 31).

Γενικὴ ἐξέγερσις κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐκ μέρους τῶν Γραμματέων, τῶν Φαρισαίων καὶ τοῦ Λαοῦ, τῇ ὑποκινήσει τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Ἱερατείου, ἐτοιμάζεται.

Τὰ πάντα γνωστὰ ὑπὸ τοῦ Καρδιογνώστου Θεοῦ· καὶ δι' ὅλα αἰσθάνεται λύπην.

Κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς μετὰ τῶν φίλων καὶ Μαθητῶν Του συναναστροφῆς, δοκιμάζει βαθυτέραν τὴν λύπην καὶ τὴν ὀδύνην, διότι βλέπει τοὺς Μαθητάς Του, χωρὶς τὴν δύναμιν, ἥτις χρειάζεται, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὄσων, ἐπρόκειτο νὰ συναντήσωσι κατ' αὐτάς, δεινῶν.

Λυπεῖται καὶ ἀγωνίζεται ὁ συμπαθέστατος Διδάσκαλος καὶ Κύριος. Ἀγωνίζεται νὰ τοὺς στηρίξῃ προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἐμψυχώσῃ ὑποδεικνύει εἰς αὐτοὺς τοὺς κινδύνους καὶ ἀποκαλύπτει, ἐνώπιον αὐτῶν, ὅσα μυστήρια ἠδύναντο οὗτοι νὰ βαστάσωσι· καὶ προσεύχεται ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὸν Οὐράνιον Πατέρα Του.

Ἐκφράζει εἰς αὐτοὺς τὸν πόθον Του, καὶ ἐκδηλώνει τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐγέννησαν μέσα εἰς τὴν θλιμμένην ψυχὴν Του αἱ τελευταῖαι ὥραι τῆς συντροφίας τῶν.— Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ Πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ Με πάθειν.—

Ἡ ἐπιθυμία Του γίνεται. Τρώγει μετὰ τῶν Μαθητῶν Του τὸ Λεῖπνον τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε, διαμέσου τῶν αἰώνων, ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Του.—Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν— Καὶ δι' αὐτοῦ, δίδεται τροφή οὐρανία εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγωνιζομένων κατὰ τῆς ἁμαρτίας Χριστιανῶν. Τρώγει, ἀλλὰ χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τέρψιν καὶ ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὰ παρατεθέντα· καὶ σπεύδει νὰ εἶρῃ ἱκανοποίησιν καὶ τέρψιν εἰς τὰ ὑπέρθεα λόγια, τὰ ὁποῖα ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἀγαπητούς Του Μαθητάς. Σπεύδει ὁ τῆς Ἀγάπης Θεός

καὶ δὲν σταματᾷ, οὔτε λεπτόν τὴν Θεῖαν καὶ ζωοποιούσαν Διδασκαλίαν Του.

Νουθετεῖ, διδάσκει, παρηγορεῖ, ἐνισχύει καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐκκενώσῃ ὅλον τὸν θησαυρὸν τῆς Ἀγάπης Του εἰς τοὺς Μαθητάς Του. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν προσέχουν κατάπληκτοι καὶ τὸν ἀκούουν ἐξηγημένοι ἀπὸ τὰ Πανάγια χεῖλη Του, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἐξηγήσωσιν, ὅσα ἔβλεπον ἀκατανόητα καὶ ἀκατάληπτα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην στενότητα.

Διὰ μίαν στιγμὴν ἀπευθύνεται ὁ Θεὸς Διδάσκαλος πρὸς τὸν Πέτρον. —*Σίμων, Σίμων, λέγει καὶ δλόκληρος συγκινεῖται, Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σῖτον.*—

Ὑπέρθεα καὶ οὐράνια λόγια ἀκούονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἀλλὰ τόσῳ δυνατὰ, ὥστε ὥσάν βροντὴ καὶ λάμψις κεραυνοῦ κατέπληξαν τοὺς Μαθητάς! Καὶ ὅλοι ἐπαναλαμβάνουν συγκινημένοι— *Ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σῖτον.*—

Φίλοι μου, ὁ σατανᾶς ἐξήτησε νὰ σᾶς κοσινίσῃ, καθὼς τὸν σῖτον. Naί, ἐξήτησε νὰ σᾶς περάσῃ ἀπὸ τὸ κόσμινον τῆς δοκιμασίας· καὶ θὰ σᾶς περάσῃ, ὅτι μόνον τότε θὰ φανῇτε ἱκανοί, διὰ νὰ βαστάσετε τὸ ὄνομα Μου ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου.

Αἰώνιον καὶ παντοτεινὸν κλῆρον διὰ τοὺς πιστοὺς Του, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀποκαλύπτει ὁ Θεὸς Ἀντρωτὴς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δοκιμασίαν. Ἀποτείνεσθαι πρὸς τὸν Πέτρον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Μαθητάς. Καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν, δραματίζεται τὰ ἑκατομύρια τῶν πιστῶν Του, καὶ ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους λέγων: Ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σῖτον.—

Naί· ἐκαστὴν φορὰν, καθ' ἣν θὰ ἐξορμάτε διὰ τὸ καλὸν καὶ ὁσάκις θὰ θελήσητε τὴν ἀλήθειαν νὰ ὑποστηρίξετε καὶ αὐτὴν νὰ λαλήσητε, θὰ συναντήσητε σκληρὰν τὴν ἀντίδρασιν, φοβερὰν τὴν δοκιμασίαν καὶ πολλὰ τὰ δεινά! Ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε, Ἐγὼ

εἰμι μεθ' ὑμῶν.—Ἐγὼ ἐδεήθην Σίμων, περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου.

Εἰς κάθε δύσκολον βῆμα τῆς ζωῆς, αὐτὸ ἐπανάλαμβάνει ὁ Κύριος πρὸς κάθε πιστὸν καὶ ἀγαπητόν Του· καὶ δέεται καὶ φροντίζει περὶ αὐτοῦ.

Καὶ περὶ ὑμῶν, ὧ γενναῖοι στρατιῶται τῆς Ὁρθοδοξίας, κατ' αὐτὴν τὴν δύσκολον στιγμὴν τοῦ δικαίου ἀγώνος ἡμῶν, δέεται καὶ φροντίζει ὁ Κύριος, ἵνα μὴ ἡ πίστις ἡμῶν ἐκλίπῃ.

Καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος δίσκονος καὶ ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ Λόγου, ζῶν ἤδη ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκουσίας ἐξουσίας μου, εἰς ἣν με κατεδίκασαν ψευδάδελφοι· καὶ μοι ἐστέρησαν, ποιήσαντες ἀνθαιρεσίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, τὸ οὐράνιον δῶρον τῆς ἐλευθερίας, ὅπερ τυγχάνει τὸ πολυτιμότερον καὶ τὸ πλέον ἀναφαίρετον δῶρον, ἐξ ὧν ἐκείνων, τὰ ὅποια προσέφεραν δωρεὰν ὁ Μεγαλοδωρὸς Δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, παρακολοῦθῶ τοὺς ἀγῶνας σας μὲ πόνον, καὶ δὲν ἀφήνω νὰ παρέλθῃ, οὔτε στιγμὴ χρόνου, χωρὶς ἡ σκέψις μου νὰ εὐρίσκειται πλησίον πάντων ὑμῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν. Δοκιμάζων δὲ ἐλάχιστον μέρος τῆς ἀγωνίας ἐκείνης τοῦ Κυρίου μου, δέομαι Αὐτοῦ ὑπὲρ ὑμῶν, ἵνα ἐνισχύῃ τὴν πίστιν ὑμῶν. Ζῶ με αὐτὴν τὴν ἀγωνίαν· καὶ αἰσθάνομαι ζέουσιν τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐπικοινωνήσω μεθ' ὑμῶν, διὰ τοῦ γραπτοῦ λόγου· καὶ δι' αὐτοῦ στηρίξω καὶ παρηγορήσω ὑμᾶς, κατὰ τὸ ἐμοὶ δυνατόν.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μου ταύτῃ ἀπευθύνομαι πρὸς πάντας ἐπαναλαμβάνων τοὺς θείους λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν—*Ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σίτον.*

Ναί! Αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς ἡμᾶς σήμερον, ἐξητήσατο ὁ σατανᾶς ἡμᾶς τοῦ συνιάσαι ὡς τὸν σίτον, καὶ γίνεται τὸ θέλημά του. Πλὴν κρατηθῆτε γερά. Προσέξτε, μὴ κοσκινιζόμενοι ὡς ὁ σίτος, μετὰ τὸ κόσκινον τῆς σκληροτάτης δοκιμασίας τοῦ ἀπηνοῦς διαγωγμοῦ, ὅπερ ὁ σατανᾶς ἔχει δώσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν διωκτῶν μας· προσέξτε, μὴ ριφθῆτε μετὰ τὰ ἀπορρίμματα τοῦ σίτου. Φανήτε σίτος κατάλληλος δι' ἄλευρον πρὸς παρασκευὴν καθαρᾶς ζύμης, ἵνα μὴ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ἀσεβείας ἐφορτάσωμεν τὸ οὐράνιον Πάσχα, ἐκεῖ ἔνθα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, Ὁς ἐστὶ τὸ ἡμέτερον Πάσχα.

Κρατηθῆτε γερά, διότι τὸ κόσκινον τοῦ σατανᾶ περιστρέφεται μὲ ὀρμὴν ἀκατάσχετον.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κοσκινισθῶμεν, ἵνα τὰ παράσιτα καὶ τὰ ἀπορρίμματα ἀπορριφθῶσι καὶ ἀπομακρυνθῶσι τῆς χορείας τῶν Ὁρθοδόξων.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κοσκινισθῶμεν, ἵνα φανῶσιν οἱ καθарοί, οἱ πιστοὶ καὶ οἱ ἄξιοι νὰ φέρωσι τὸ τίμιον ὄνομα τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ κοσκινισθῶμεν, ἵνα οἱ φίλοι καὶ οἱ ὁμόφρονες τοῦ Ἰούδα, ἐγκαταλείψωσι τὰς τάξεις τῶν Ὁρθοδόξων καὶ ἔλθωσι μετὰ τοὺς ὑπευθύνους τῆς ὁροδοσίας κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διὰ τοῦτο ἐπέτρεψεν ὁ Κύριος ἡμῶν τὴν σκληρὰν αὐτὴν δοκιμασίαν· καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸν σατανᾶν τοῦ συνιάσαι καὶ ἡμᾶς ὡς τὸν σίτον.

Ὅσοι πιστοὶ, κρατηθῆτε γερά.

Μὴ κλονίζεσθε πρὸ τῆς δοκιμασίας. Δριμύς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ παράδεισος.

Καί, ἐὰν ἀκόμη στερεῇσθε καὶ αὐτῶν τῶν πνευ-

ματικῶν δωρεῶν, τῶν διδομένων διὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Τελετῶν, κρατηθῆτε γερά.

Κάμετε τότε θυσιαστήριον τὴν καρδίαν σας· λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου τὸν πόνον σας, προσφορὰν τὴν θλίψιν σας· οἶνον καὶ ὕδωρ τὰ δάκρυά σας. εὐδῶδες θυμίαμα τὴν προσευχὴν σας. Καὶ τότε τὸ μαρτύριόν σας θὰ γίνῃ ἡ Θεία Μετάληψις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ἀπὸ τὰ ὅποια ματαίως μᾶς ἀπεμάκρυναν οἱ ἄκαρδοι καὶ ἐστερημένοι πάσης ἀγάπης διώκται μας.

Κρατηθῆτε γερά· ὅτι δεόμενον ὑπὲρ ἡμῶν ἔχομεν τὸν πάσχοντα μεθ' ἡμῶν Σωτῆρα μας. Ἐγὼ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου—λέγει πρὸς ὅλους μας.

Θάρρος ὑπομονὴ ἐγκαρτέρησις καὶ προσοχή· αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὅποια θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ κρατηθῶμεν.

Ἔχετε εἰς ἀλλήλους ἀγάπην· βαστάζετε ἀλλήλων τὰ βάρος· εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, συγχωρεῖτε τοὺς πταίνοντας εἰς ὑμᾶς· συγχωρεῖτε τοὺς ἐχθροὺς σας, ἐκρίζωνετε μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὰ ὑπὸ τοῦ σατανᾶ ριπτόμενα σκάνδαλα· μὴ γίνεσθε φιλοκατήγοροι καὶ μεμψίμοιροι, μὴ φιλόνικοι, μὴ ἐγωῖσταί, μὴ μισοῦντες ἀλλ' ἐν πᾶσι καὶ διὰ πάντας ἀγάπην ἐπιδείξατε.

Στηρίζετε ἀλλήλους εἰς τὴν πίστιν καὶ ὑποστηρίζετε τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν πραότητι, ἐν ὑπομονῇ καὶ ἐν ἀγάπῃ.

Ἐχόντες δὲ τὸ φρόνημα τῆς ἀγάπης κυριαρχοῦν ἐν ὑμῖν, θὰ δυνηθῆτε νὰ κρατηθῆτε γερά.

Κρατηθῆτε λοιπὸν, ὅσοι πιστοὶ, γερά μέχρι τέλους.

ΔΕΝ ΘΑ ΚΛΙΝΩΜΕΝ ΓΟΝΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟΥΣ

Ὁ χειμὼν εἶναι βαρὺς· ὁ νέος δεσμώτης Προμηθεὺς εὐρίσκειται καθηλωμένος εἰς τὴν ἀπρόσιτον κορυφὴν τῆς Μυτιλήνης. Ἦρchiσε ἡ τεσσαράκονθήμερος νηστεία τῶν Χριστουγέννων, μετὰ 350 Ἐκκλησίας κλειστάς. Οἱ νεκροὶ θάπτονται ἄνευ ἱερέως, ἀπαγορευομένης καὶ τῆς κοινωνίας τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τὰ ὅποια ἐπετρέποντο καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς μεγάλους ἐγκληματίας τῶν αἰώνων.

Οἱ «Ἄγιοι» καθήμενοι ἐπὶ ἀναπαυτικῶν πολυθρόνων καὶ ἐντὸς πολυτελῶν αἰθουσῶν, τρίβουν τὰς χεῖρας τῶν ἀπόχαρὰν, διότι λέγουν. Ἐπὶ τέλους «θὰ τοὺς φάμε»! Πόσον θὰ ἀνθέξῃ ὁ Προμηθεὺς; Πόσον θὰ ἀνθέξουν οἱ νέοι ὁμολογηταὶ Χατζῆς καὶ Λιώσης, οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, φυγοδικοῦντες καὶ διωκόμενοι ὡς κακοῦργοι;

Θὰ κουρασθῇ καὶ ὁ λαὸς πιεζόμενος καὶ ἐξαντλούμενος ποικιλοτρόπως, ὅποτε ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου θὰ ἐφορτάσωμεν τὰ ἐπινίκεια.

Θὰ εἰμεθα ἐλεύθεροι τότε νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰ συγχρονισμένα ἡμῶν προγράμματα, τῶν ὁποίων ἔχομεν κάμεν ἤδη ἀρχήν. (Συμπροσευχὴ Ἁγίου Ἐδέσσης μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβρυγίας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Θυατέλων Γερμανοῦ).

Αὐτὰ σκέπτονται οἱ «Ἄγιοι».

Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες συνειδησιν τῆς ὁμολογίας, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ κάμωμεν ὑπὲρ τῆς Ὁρ-

θοδοξίας, τοὺς συλλυπούμεθα καὶ συγχρόνως τοὺς εὐχαριστοῦμεν. Τοὺς συλλυπούμεθα, μὲν διότι δὲν ἀνεμένομεν τοιοῦτον κατάντημα· τοὺς εὐχαριστοῦμεν δέ, διότι μᾶς ἤξιωσαν νὰ πάσχωμεν δι' Ἐκείνον, εἰς τὸν Ὅποιον πιστεύομεν.

Ἀλλὰ συγχρόνως δηλοῦμεν ὅτι δὲν θὰ κλίνωμεν γόνυ εἰς αὐτούς. Θὰ ἐγκαταλείψωμεν ὅ,τι μᾶς συνδέει μὲ τὸν κόσμον αὐτόν· γονεῖς, φίλους, μέλλον, παρὸν καὶ παρελθόν.

Ποτὲ ὅμως δὲν θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν ἥρωα δεσμώτην καὶ τοὺς διωκομένους μᾶς Ἀρχιερεῖς.

Τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰ κρατητήρια θὰ τὰ δεχθώμεν μὲ χαράν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι, ὅσον ἀναπνέομεν, ὅσον κινούμεθα, ὅσον ὑπάρχομεν θὰ εἴμεθα οἱ ἀνύστακτοι φρουροὶ ἐπὶ τῶν χριστιανικῶν ἐπάλξεων. Αὐτοὶ ὅμως ἔγιναν αἰτία ἑνὸς χάσματος ἀγεφυρώτου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ διὰ τὸ ὅποιον θὰ λογοδοτήσουν εἰς τὸν Θεόν καὶ τὴν Ἱστορίαν· τὴν Ἱστορίαν, ἡ ὁποία τόσα διδάσκει διὰ ζητήματα τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ τῶν ἄλλων αἰρετικῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἀς μὴ πλανῶνται λοιπόν. Ἀς φροντίσουν νὰ συνέλθουν. Ἀς βοηθήσουν τὴν σύγκλησιν τῆς Πανορθόδοξου Συνόδου διὰ τὴν λύσιν τοῦ σοβαρωτάτου καὶ περιμαχίτου Ἡμερολογιακοῦ ζητήματος. Ἡμεῖς διὰ χιλιοστήν φοράν ἐπαναλαμβάνομεν: Δέν θὰ κλίνωμεν γόνυ. Προτιμῶμεν πυρὰν, φυλακὴν καὶ μυριάκις τὸν θάνατον.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ἀρχιμανδρίτου ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΡΟΕΣΤΟΥ

Εἰς τὸν ἡμερήσιον Ἀθηναϊκὸν τύπον γίνεται ἐκ μέρους τῶν φιλομούσων καὶ τῶν ἀκριφῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν, εὐρύτατος λόγος διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἐκμοντερνισμοῦ τῶν Δημοτικῶν τραγουδιῶν. Τὸ δημοτικὸν τραγούδι ἀνέκαθεν ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ ἰδεολογικοῦ κόσμου μιᾶς ἐποχῆς. Καὶ σύμφωνα μὲ τὴν δημοσιευομένην διαμαρτυρίαν κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ μεταβάλῃ, ἢ νὰ τοῦ ἀλλάξῃ τὸν ρυθμόν του, καὶ μὲ λίγα λόγια νὰ τὸ ἐκμοντερνίσῃ. Εἶναι ἀμάθεια καὶ ἀσέβεια μαζί· διότι, ὅπως δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἡρωϊκὴν φουστανέλλα μὲ φράκκο, ἔτσι δὲν ἔμπορεῖ καὶ νὰ βάψῃ μὲ τὸ σύγχρονον χρώμα ἓνα κλέφτικο ἡρωϊκὸν τραγούδι· διότι ἡ ἀξία του ἔγκειται, εἰς τὸ ὅτι εἶναι παλαιὸ καὶ δὲν εἶναι σύγχρονον.

Ἐὰν λοιπὸν γίνεται τόση φασαρία, διὰ νὰ κρατήσωμεν τὴν παράδοσιν τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ καὶ ἐτοιμάζονται ἔντονα διαβήματα καὶ γίνονται τόσαι πολλὰ διαμαρτυρίαι διὰ κατὰ τὸ κοσμικόν, διὰ κατὰ, ποῦ, καὶ ἐὰν ἀκόμη τροποποιηθῇ, δὲν θίγεται ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ἰδανικόν τοῦ Ἑλλήνος, πόσῳ μᾶλλον εἶναι ἐπιβεβλημένον εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ὀρθόδοξους νὰ ὑψώσουν φωνήν, καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀκόμη νὰ θυσιάσουν, τὴν στιγμήν καθ' ἣν θίγονται αἰωνόβιοι παραδόσεις τῆς Ἀγίας ἡμῶν θρησκείας καὶ περιφρονοῦνται καὶ καταπατοῦνται δόγματα τεθεσπισμένα παρὰ τοῦ ἰδίου ἰδρυτοῦ τῆς θρησκείας μας

καὶ ἀγιωτάτων καὶ σοφωτάτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ ἀπετέλεσαν τὰς ἀγίας 7 οἰκουμένικας Συνόδους; Ἐὰν διὰ τὸ δημοτικὸν τραγούδι, τὸ ὁποῖον σήμερον θίγεται καὶ μεταβάλλεται σὲ ροῦμπα καὶ καντάδα δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνουν συλλαλητήρια, καὶ αἱματοχυσία ἀκόμη, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ τὴν περιφρόνησιν τῶν ἰσοῶν παραδόσεων διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Παπικοῦ ἑορτολογίου ἐν τῇ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ; Γιατίδεν ξυπνᾷς ἀπὸ τὸν λήθαργόν σου, Ἑλληνικὴ λαέ, καὶ δὲν ἀπαιτεῖς τὴν ἀνευ ἀγορίας ἐπανοφορὰν τοῦ Ὁρθόδοξου Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου; Τὴν κατάπαυσιν τοῦ σκληροῦ διωγμοῦ τοῦ γνησίου Ὁρθόδοξου κλήρου καὶ λαοῦ; Γιατί δὲν διαμαρτύρεσαι διὰ τὴν παράνομον κατακράτησιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ στυλοβάτου τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀγίου πρώην Φλωρίνης καὶ τῶν λοιπῶν συνεργατῶν του καὶ κληρικῶν;

Δὲν βλέπετε τὴν ὁργὴν τοῦ Θεοῦ; Χῶραι δλόκληροι τῆς Ἰταλίας, κοιτίδος τοῦ Παπισμοῦ, ἐπλημύρισαν ἐκ τῶν ὑδάτων μὲ τὴν ἀπώλειαν χιλιάδων ψυχῶν. Διάφοροι ἐπιδημῖαι καὶ ἄλλα μείζονα κακὰ μᾶς εἰδοποιοῦν καθημερινῶς, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἡμεῖς ἀδρανοῦμεν. Ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς· ὁ Θεὸς διὰ τῶν δοκιμασιῶν μᾶς περιμένει. Εἴδατε μὲ πόσῃν ὀραίᾳ παρομοίωσιν ἡ διαμαρτυρία τῶν φιλομούσων θέτει τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν τῶν! Δὲν δυνάμεθα λέγει νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὸ δημοτικὸν τραγούδι μὲ ροῦμπα, οὔτε τὴν ἡρωϊκὴν φουστανέλλα μὲ φράκκο. Διὰ τὴν καὶ σὺ Ὁρθόδοξε Ἑλληνικὴ λαέ, δὲν διαμαρτύρεσαι καὶ δὲν παρομοιάζεις τὰς καινοτομίας τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας μὲ τὸ νὰ λέγῃς: Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀλλάξωμε τὸ τιμημένο ῥάσο τοῦ πατᾶ μὲ τὰ φράγκικα ρούχα, οὔτε νὰ μεταβάλωμε τὴν Ἀγίαν Κοινωνίαν μὲ παπικῆς. Ὅστις.

Ἰσχυρίζονται οἱ νεωτερισταὶ καινοτόμοι, ὅτι δὲν ἤλλαξαν τίποτε ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον θρησκείαν διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου παπικοῦ ἑορτολογίου. Αὐτὸ εἶναι ἓνα δόλωμα, διὰ νὰ κρατήσουν τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν εἰς τὴν πλάνην. Δὲν εἶναι δυνατόν ὁ κάθε πιστὸς νὰ εἶναι θεολόγος· καὶ νὰ γνωρίζῃ ἐπακριβῶς τὰ δόγματα τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Προχέω, ὡς ἀναφέρω, χωρὶς νὰ πλατύνω τὸ θέμα μου, διότι ὁ χώρος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει, ὅτι: Παρεβιάσθησαν καὶ ἡθετήθησαν Ἱεροὶ κανόνες, ἡθετήθη ἡ Ἱερὰ παράδοσις. Ἐδημιουργήθησαν ἀνωμαλῖαι ἐν τῇ λατρείᾳ καὶ τῇ τάξει τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπεσχίσθη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων ἀνὰ τὸν κόσμον Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦν εἰσέτι τὰς ἐορτὰς κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἑορτολόγιον. Ἠθετήθη καὶ προσεβλήθη τὸ Δόγμα τῆς Ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει τὸ σύμβολον τῆς πίστεως: «Εἰς μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν» καὶ τόσα ἄλλα περιφρονήθησαν καὶ κατεπατήθησαν κατὰ τὸν χειρότερον τρόπον. Ἐὰν λοιπὸν ἀκριβῶς ἐγνώριζε ὁ κάθε εὐσεβὴς καὶ εὐσυνείδητος χριστιανὸς τὰς τεραστίας ἀφορὰς, ποῦ ἔχομεν μετὰ τῶν καινοτόμων, εἴμαι βέβαιος, ὅτι ἐλάχιστοι θὰ ἠκολούθουν τοὺς νεοημερολογίτας καινοτόμους, οὔτινες θὰ ἐμετροῦντο εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς. Χριστιανοὶ μου, ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἓνα μεγάλο θεῖο οἰκοδόμημα. Ἐὰν τώρα ἀρχίσωμε

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ,

Συμμετέχοντες εὐλικρινῶς εἰς τὸ πένθος τῆς πόλεως διὰ τὸν θάνατον τοῦ Δημάρχου τῆς μεγαλοπράγματος Κ. Κοτζιά. Ὡς χριστιανοὶ σεβόμεθα πάντοτε τοὺς ἄρχοντας, ἀποδίδοντες εἰς αὐτοὺς τὴν ὀφειλομένην τιμὴν. Ὡς ἄνθρωποι δὲ ἡσθάνθημεν βαθυτάτην ἀγάπην καὶ θανάσιμον εἰς τὸν πρῶτον πολίτην τῆς πόλεώς μας, ἐκτιμήσαντες τὴν δραστηριότητά του. Δι' αὐτὸ εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ ρείνῃ ἱλεως εἰς τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πλημμελήματα αὐτοῦ.

«...ΜΕΙΖΩΝ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ Ἡ ΑΓΑΠΗ,,

Ἀναγιγνώσκοντες τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, προσέχοντες ἰδιαιτέρως τὴν σύστασιν του πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐποχῆς του. «...Μείζων δὲ τοῦ-

νὰ βγάξωμε ἀπὸ ἓνα ἓνα λιθαράκι, καὶ τὸ πετᾶμε στὴν ἄκρη, τί θὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα; Ἀσφαλῶς θὰ κρημυνισθῇ.

Ὁ Γλυκὺς Ἰησοῦς καὶ οἱ θεϊότατοι πατέρες καλῶς τὰ ἐθέσπισαν τὰ δόγματα, τὰ ὅποια πιστῶς πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν. Μὴ παρεκκλίνωμεν λοιπὸν ἀπὸ τὰς παραδόσεις. Ὡς ἀκολουθήσωμεν τὸν Κύριον καὶ τὴν διδασκαλίαν του, ὡς τὴν παρελάβομεν, διότι καὶ θε καὶ καινοτομία εἶναι βλαστημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Κρατεῖτε λοιπὸν τὰς παραδόσεις, διὰ νὰ ἔχετε τὴν εὐλογίαν. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεοπαγὲς τοῦτο σκάφος, σήμερον δοκιμάζεται διὰ τοῦ διωγμοῦ, ἀλλ' οὐδέποτε καταποντίζεται. Εἶναι οὕτοια νὰ νομίζουν οἱ διώκται μας, ὅτι θὰ μᾶς διαλύσουν. Εἴμεθα τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἧς καὶ πύλαι ἁδου οὐ κατισχύουσιν Αὐτῆς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐκδίδονται ἡμερολόγια τοῦ 1952.

Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ὁρίσθησαν

Τοίχου: δέχρωμα μὲ ρητὰ εἰς τὴν πρόσοψιν, ὡς τὰ τοῦ 1951 Δρχ. 7.000 ἑκαστον.

Ἡμερολόγιο τσέπης: 2.000.

Χαρτόνια Ἡμερολογίων: Δρχ. 2.000

Ἐγκόλπια Δρχ: 10 000.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως δώσετε ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας, προκαταβάλλοντες ταύτας ἢ πληρώνοντες αὐτὰς μετὰ τὴν παραλαβὴν των.

Οὐδεμίαν ἀποστολὴν θὰ κάμωμεν ἄνευ παραγγελίας.

«Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου»

Ἐμβάσματα Συνδρόμων

Ἐμβάσματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Σταύρον Καρκαμήτσην Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθῆναι

ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

των ἡ ἀγάπη». Τὴν σύστασιν αὐτὴν κρίνομεν σκόπιμον νὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ εἰς τοὺς σημερινούς χριστιανούς, τοὺς ἀγωνιζομένους διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκρίβειαν. Τὸν ἀγωνιστὴν τὸν θέλομεν ὄχι ἀκριβολόγον καὶ φιλεριν Φαρισαῖον, ἀλλ' ὁρθοφρονοῦντα καὶ πλήρη ἀγάτης Χριστιανόν.

«...ΤΟ ΕΑΡΙΝΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,,

Οἱ ἐπανακάμψαντες ἐκ Μανεδονίας Ἀρχιμανδρίται· Ἱεροκήρυκες τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ἐδήλωσαν, ὅτι ὁ Παλαιοημερολογητισμὸς ἐσβυσε εἰς τὴν Μανεδονίαν. Τὴν κρίμα, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ποῖον βάρβαρον πάθος καὶ μαρτύρια! Δὲν ὤμνησαν κυρίως οἱ ἐργάται τῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν ἀνυψώθῃ ἡ ἡθικὴ στάθμη, ἐὰν περιορίσθῃ ἡ ἀμαρτία, ἐὰν ἡδραιώθῃ ἡ Χριστιανικὴ πίστις! Αὐτὰ δὲν τὰ εἶδαν, διότι εἶναι τυφλοὶ ἀπὸ τὸ πάθος τους. Ἀλλὰ οὕτε καὶ τὴν ἀλήθειαν εἶδον, διότι τὸ κίνημά μας ὀγκοῦται καθ' ἐκαστὴν, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς στατιστικὰς, τὰς ἐπιστολὰς κλπ. Οἱ Μανεδόνες ἀδελφοί μας, οἱ ἀντιμετωπίσαντες τοὺς ἐχθρούς τοῦ Ἑθνοῦς μας, «φροντωροὺν διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὰς θρησκευτικὰς ἐλευθερίας. Ἐπομένως ὄνειρα εἶδαν καὶ ὄνειρα ἐδήλωσαν. Ἀλλὰ τὰ ὄνειρα εἶναι μόνον γιὰ τοὺς κοιμωμένους!

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ 1952

Κανένα σπῆτι δὲν πρέπει νὰ μέλῃ χωρὶς ἡμερολόγιο τοῦ τοίχου. Εἶναι ἀγωνιστικὸ αἶτημα. Σπεύσατε λοιπὸν νὰ δηλώσητε, πρὶν ἐξαντληθῶν.

Ἡ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἀνεγνώσθη διαμαρτυρία τοῦ Παραρτήματος Καβάλλας, διὰ τὴν συνέχισιν τῶν διωγμῶν. Εἰς τὸ ἀκουσματικὴν δηλώσεως αὐτῆς, ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ν. Μπακόπουλος, ἔσπευσεν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐκπληξίν του διὰ τὴν ἀκόμη ζωὴν καὶ δὲν μᾶς ἐκρέμασαν (ὅπως ἠθέλε αὐτὸς καὶ ὁ Κύριός του) εἰς τὴν Πλατείαν Συντάγματος. Ἐπικολοῦσθησεν κάποιος θόρυβος εἰς τὴν Βουλὴν καὶ πολλοὶ βουλευταὶ ζήτησαν νὰ μᾶς ὑπερασπίσουν. Εἶναι καιρὸς νὰ γνωρίσωμεν τοὺς πολιτικούς μας φίλους.

Ἐκ τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας

Ἡμεῖς μὲν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ χωρίσωμεν τὴν δύναμιν τοῦ πυρός ἀπὸ τὴν λάμψιν του· ὁ Θεὸς ὁμῶς θέλων νὰ πληροφορήσῃ τὸν θεράποντα αὐτοῦ Μωϋσῆν μετὰ παράδοξον θεωρίαν, ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν βάτον πῦρ, τὸ ὅποιον ἐνήργει μόνον τὴν λαμπρότητά του, τὴν καυστικὴν του δύναμιν διεκόλυε, καθὼς καὶ ὁ ψαλμωδὸς μαρτυρεῖ· «Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός»· διὰ τοῦτο μᾶς διδάσκει καὶ λόγους μυστικὸς καὶ ἀκατάληπτος τῆς πίστεως, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῆς μελλούσης κρίσεως, θέλει διαχωρισθῇ ἡ φύσις τοῦ πυρός, καὶ τὸ μὲν φῶς αὐτοῦ, θέλουνσιν ἀπολαύσει οἱ δίκαιοι, τὸ δὲ (καυστικὸν αὐτοῦ, θέλει διορισθῇ διὰ τοὺς κολασμένους αἰώνιον.

Τὸ τριαντάφυλλον κατὰ τὴν δημιουργίαν ἦτο χωρὶς ἀκάνθας· ἡ ἀκανθα ἐβλάστησεν εἰς τὸ κάλλος τοῦ τριανταφυλλοῦ ὕστερον, διὰ νὰ ἔχωμεν πλησίον εἰς τὴν εὐφροσύνην τοῦ τριανταφυλλοῦ τὴν λύπην τῆς παραβάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν, κατεδικάσθη ἡ γῆ, νὰ βλαστήνῃ εἰς ἡμᾶς τριβόλους καὶ ἀκάνθας.

Μ. Βασιλείου